

Derfor synes jeg, at de, som ikke have deltaget i Ledningen fra første Færd, bør have Lejlighed til det senere, selvfølgelig efter Synsmændenes eller Landvæsenskommissionernes Skøn og mod at yde Erstatning for de deraf følgende Ulemper og betale de Foranstaltninger, f. Eks. Kloakker, som ere nødvendige.

Jeg henstiller til de ærede Forslagsstillere og det ærede Udvalg at tage disse faa Bemærkninger under velvillig Overvejelse.

Piper: Dette Forslag var fremme for 4 Aar siden, og det har paa forskellige Steder været underkastet Kritik i den Tid, der ligger imellem da og nu. Ogsaa vi Forslagsstillere have set, at et og andet i Forslaget muligt kunde være bedre, men vi have foretrukket at bringe det frem i den Form, hvori det var fremlagt for 4 Aar siden. Det er os om at gøre, at Sagen kan komme til Forhandling her i Tinget, og at dette kan give Stødet til, at Forslaget, selv om det ikke skulde blive til Lov i den foreliggende Skikkelse, dog i en ændret Form kan træde ud i Livet, thi der trænges overordentlig haardt til en Lovgivning paa dette Omraade.

Den bestaaende Tilstand er, hvad Afløb af Spildevand angaar, temmelig retsløs. Man er omtrent nødt til at bane sig Vej ved Forlig, og naar dette ikke kan ske, hvor der er Tale om Spildevandsafløb for flere Ejere, kan man naturligvis æske Vandsynsmyndighedernes Kendelse efter Loven af 1880, men det er dog et stort Spørgsmaal, om det er ganske lovmedholdeligt at benytte den i mange af de Tilfælde, hvor det nu sker, og det er jo altid ubehageligt for dem, der skulle fælde Kendelse i en saadan Sag, Landvæsenskommissærerne, at vide, at denne Kendelse maaske ikke har ganske lovlig Grund under Fødderne. Men selv om Loven af 1880 er anvendelig ved Anlæg af Spildevandsledninger, er den langt fra fyldestgørende, og derfor er der i dette Forslag, som vel bygger paa den almindelige Vandsynslov, indsat Bestemmelser, som supplere og udfylde de Mangler, som findes i Loven af 1880.

I de Landkommuner, hvor der danner sig en tæt Bebyggelse, er Ordningen af Spildevandsafløbet som oftest gaaet for sig paa den Maade, at enhver har sørget for sig selv, lagt sin lille Ledning, tilstrækkelig til sit eget Brug; men efterhaanden som Bebyggelse tiltager, viser det sig, at enten bliver Vejen, hvor disse Ledninger

som oftest ligge, overfyldt med den ene private Ledning ved Siden af den anden, eller alle disse Smaaledninger, der meget let forstoppes, maa tages op og erstattes med en ny stor Ledning. Denne Mangel paa Plan er meget beklagelig og medfører ofte betydelige økonomiske Tab for de paagældende Ejere. Det er denne Tilstand, man skulde se at komme bort fra ved dette Lovforslag.

Man lider ogsaa under, at den nuværende Lovgivning ikke sætter det offentlige i Stand til at skride ind, naar Ledningerne vedligeholdes slet. Mange Gange er den Mand, der har anlagt en saadan Kloakledning, død eller fraflyttet Ejendommen, og Ledningen faar da Lov til at skøtte sig selv, indtil den en skønne Dag er forstoppet. Der er ingen Myndighed, der kan rejse Sagen og foreskrive, at Ledningen skal sættes i Stand, og hvem der skal betale dette. Efter det fremlagte Forslag bliver Sogneraadet i Stand til at rejse Sagen i en hel Række af Tilfælde, nemlig hvor Spildevandet gaar ud paa Gade og Vej og hvor det gælder Kloakering af et større Terrain, der enten delvis er bebygget eller i en nær Fremtid kan ventes at blive det. Man er saa i Stand til at drage alle dem ind under Anlægget, hvis Arealer ere saaledes beliggende, at disse egne sig til at samles til et stort Anlæg. Ligeledes giver Lovforslaget de Grundejere, som man ikke maatte have draget med ind, Ret til at kræve at komme ind, hvad enten de ligge bagved det Terrain, som kloakeres, eller i det Terrain, hvorigennem det projekterede Hovedløb skal gaa. Ligeledes indeholder Lovforslaget en Bestemmelse om, at Kommunen, saafremt den selv rejser Sagen, kan tilpligtes at yde et Bidrag dertil. Det kan fuldt ud forsvares, at dette sker, naar Tilstanden er saaledes, at den er sundhedsfarlig og skadelig for vedkommende tætbyggede Del af en Landkommune, eller det gælder en Købstad. I saa Fald er det fuldt forsvareligt, at der ydes en passende Brøkdæl af Udgiften af Kommunens Kasse. Saafremt Sogneraadet skulde være uvilligt dertil, kan dette paabydes af Landvæsenskommissionen. Paa den anden Side er Sogneraadet garderet derved, at Tilskuddet kun kan paalægges, naar det er Sogneraadet selv, der rejser Sagen.

Der er endvidere her Bestemmelse om, at Kommunekassen skal staa i Forskud for Udgifterne til en saadan Ledning, naar Kommunalbestyrelsen selv har rejst Sagen, og der skaffes Sikkerhed for, at den faar